

Різдвяне послання

Патріарха Московського і всієї Русі КИРИЛА

архіпастирям, пастирям, дияконам, чернецтву

і всім вірним чадам Руської Православної Церкви

Возлюблені у Господі архіпастирі,

всечесні пресвітери і диякони, боголюбні інокі та інокіні,

дорогі брати і сестри!

Сердечно вітаю всіх вас зі світлозарним святом Різдва Господа Бога і Спасителя нашого Ісуса Христа та звертаю до вас слова давнього церковного гімну: *«Христос народжується — славете! Христос із небес — зустрічайте! Христос на землі — возноситься!»* (ірмос 1-ї пісні Різдвяного канону).

Апостол Павло назвав звершене таїнство Боговоплочення *великою тайною благочестя* (1 Тим. 3, 16). Перед цією тайною в трепеті замовкає всяке земне мудрування. Перед нею тьмяніє суєтне людське знання. Вона здатна обеззброїти й ум'якшити навіть найгрубіше й закам'яніле серце. Посеред жорстокості та озлобленості цього світу народжується Той, Хто Єдиний може зцілити будь-яку роз'єднаність, дарувати нам справжній мир і істинне щастя.

Відтоді як у людське життя ввійшов гріх, на землі запанувало трагічне розділення — і світ, відірваний від Творця, істинного Джерела світла, неминуче став занурюватися в темряву й хаос. Але Бог не покинув Свого творіння і не залишив його без піклування. Терпляче готуючи наше спасіння, Господь воплотився, увійшов у земну історію і став одним з нас. Син Божий став Сином Людським, у всьому подібним до нас, окрім гріха. Сповнене скорботи запитання *«де ти, Адаме?»*, що пролунало колись у райському саді Едему, зрештою знайшло відповідь у вбогій печері поблизу Вифлеєму. *«Перша людина з землі, земна, друга людина із неба Господь»* (1 Кор. 15, 47), — як писав апостол Павло. У Христі, як у новому Адамі, *Бог примирив світ із Собою* (2 Кор. 5, 19), оновив людську природу, зціливши її від ран гріха.

Життя людини і життя всього світу зцілюються лише в Бозі — ось та проста, але надзвичайно важлива істина, про яку свідчить нинішнє свято. Як тут не згадати натхненні слова блаженного Августина, який зі священним трепетом прославляв премудрий Промисел Вседержителя! *«Ти створив нас для Себе, і не знає спокою серце наше, доки не спочине в Тобі»* (Сповідь). Лише в Христі Ісусі здобувається єдність із Богом і справжній сенс життя людини, від створення світу покликаної до вічності.

Прихід у світ Спасителя — це передусім одкровення про Божественну любов до людей: любов, з одного боку, безмежну і всепереможну, а з іншого — лагідну, яка *усе зносить, вірить у все, сподівається всього, усе терпить* (1 Кор. 13, 7).

Як же нам гідно відповісти на велику любов нашого Творця і наблизитися до Нього? Ця близькість досягається і підтверджується нами через наслідування євангельських

заповідей, через терпіння і нелицемірну любов одне до одного, а найголовніше — через постійне оновлення нашої єдності з Христом у Таїнстві Святої Євхаристії.

Сьогодні — свято надії. Свято миру. Свято тихої радості. Прославляючи Народженого Спасителя і зустрічаючи Його прекрасними піснеспівами та церковними гімнами, пам'ятаймо про високе християнське покликання бути *світлом для світу і сіллю землі* (Мф. 5, 13–14) і, *доки є час, чинити добро всім, а найбільш одновірним* (Гал. 6,10). Подаруймо надію скорботним, утішмо зневірених, поділимося радістю з ближніми й далекими та допоможемо потребуючим — так чинячи, ми станемо воістину *Христовим благоуханням Богові* (2 Кор. 2, 15) і принесемо угодні дари Народженому Господу.

До тих же, хто з різних обставин досі перебуває поза спасительною огорожею Церкви і не бере участі в житті Христової спільноти, звертаюся із закликом: відкрийте своє серце Тому, *Хто так полюбив нас, що віддав Сина Свого Єдинородного, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне* (Ін. 3, 16). Прославімо ж Господа і Спасителя за Його невимовну милість і любов до роду людського.

Вітаючи всіх зі святом Різдва, бажаю вам, мої дорогі, кріпості сил і невичерпної радості в Народженому Спасителі. *Благодать вам і мир від Бога Отця нашого і Господа Ісуса Христа* (Еф. 1, 2). Амінь.